

## عنوان مقاله:

بررسی نقش دانش بومی در حفظ و مدیریت بهینه منابع آبی و خاکی در کاهش روند خشکسالی وس یل در راستای توسعه پایدار کشاورزی و روستایی در مناطق خشک و نیمه خشک ایران

## محل انتشار:

اولین همایش ملی گیاهان دارویی و کشاورزی پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 127

## نویسندگان:

صدیقه ابراهیمیان - دانشجوی کارشناسی ارشد آبخیزداری دانشگاه زابل

اکبر کیانی - استادیار جغرافیای شهری دانشگاه زابل

سمیرا براتی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیای شهری دانشگاه زابل

حسین صادقی - دانشجوی دکتری آبخیزداری دانشگاه هرمزگان

## خلاصه مقاله:

در مناطق خشک و نیمه خشک جهان به علت کمبود کلی آب، دسترسی نامطمئن به آب طی فصول و سال های مختلف و تطابق نداشتن فصل بارش با فصل رشد گیاهان اهمیت آب و بهره گیری بهینه آب قرن هاست که یکی از عناصر اصلی تعیین کننده رشد و توسعه پایدار تمدن هاست دانش بومی دانش یک جامعه بومی طی نسل ها زندگی در محیط خاص است که آن را قادر می سازد تا به معیشت پایدار در محیط خود دست یابد. دانش بومی در زمینه مدیریت بهینه منابع آب بر پایه سه هدف ذخیره سازی آب، استفاده حداکثر رطوبت، کاهش هدر رفت آب برای مدیریت پایدار آ تکیه دارد با توجه به اینکه دانش بومی در زمان طولانی و در شرایط محیطی و غالباً با دیدگاه های توده مردم شکل گرفته و هدایت شده است از جهات مختلف با اصول پایداری و نیز با محیط زیست منطبق است از جمله سنت های کاربردی روستایی در مناطق خشک جهان و نیز در بخش وسیعی از ایران، سنت های مربوط به کشف، استحصال و مدیریت منابع آب است که سابقه پایدار در ایران دارد از این رو در پژوهش حاضر به بررسی نقش دانش بومی در حفظ و بهره وری بهینه منابع آب و خاک در جهت توسعه پایدار کشاورزی می پردازیم روش تحقیق در پژوهش حاضر توصیفی - تحلیلی و برگرفته از منابع و اسناد کتابخانه ای معتبر می باشد که در نهایت مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است.

## کلمات کلیدی:

دانش بومی، توسعه پایدار کشاورزی، مدیریت بهینه، منابع آب و خاک

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/241556>

